

Úřad je jako lakmusový papírek

Do Českého statistického úřadu nastoupil v době „okurkové sezóny“. Přesto rychle pochopil, na jakém principu státní instituce funguje. **Jan Cieslar**, tiskový mluvčí.

Jaké vlastnosti by podle vás měl mít tiskový mluvčí ČSÚ?

Mluvčí rozhodně není osobou, která pouze „papouškují“ názory jiných, jak by se snad mohlo někomu méně poučenému zdát. Je jakousi oboustranně polopropustnou membránou, která na jedné straně chrání úřad před nadměrným tlakem médií, na straně druhé naopak novinářům vhodným způsobem předává či pomáhá zprostředkovat ty informace, které ke svojí práci potřebují. Měl by umět nastolovat zajímavá a pozitivní témata a úspěšně je nabízet mediální sféře. K tomu samozřejmě musí pečlivě budovat síť kontaktů a udržovat s novináři pravidelné vazby. Měl by také včas odhalovat možná rizika a hrozby, upozorňovat na ně a eliminovat je již v zárodku.

S pozicí mluvčího jste už měl možnost se seznámit. Kdy a kde to bylo?

Oblastí komunikace s médii se věnuji již poměrně dlouho a určitým způsobem mne tato problematika provází po celou dobu dosavadní profesní dráhy. Nicméně oficiálním mluvčím jsem se stal na jaře 2008, kdy jsem nastoupil na ministerstvo kultury a působil zde až do poloviny letošního ledna. Musím říci, že to byla velice zajímavá a silná zkušenost. Za ty bezmála čtyři roky jsem pracoval celkem pro čtyři ministry, z nichž každý byl jiný, měl své zvyky, styl práce, nároky, silné i slabé stránky. Bylo to někdy hodně náročné, nicméně po lidské stránce obohacující a jsem za to vděčný.

V čem, podle vašeho názoru, bude právě nyní ten největší rozdíl oproti minulým zaměstnáním?

Každý úřad, kde jsem dosud působil, měl svého „ducha“. Atmosféra je dána jednak odlišným geniem loci, ale zejména zaměřením a typem lidí, kteří zde pracují. Ministerstvo dopravy bylo více exaktnější, resort kultury oproti tomu působil poněkud vzdušněji a bylo patrné, že se zde múzy také častěji dostanou ke slovu. Z mého pohledu a zatímních dojmů je ČSÚ tělesem na hranici úřadu a vědecké instituce. Na jednu stranu se jedná o klasický úřad, na straně druhé je důvodem jeho existence praktická statistika. A ta je vědním oborem. Není tedy výkonným orgánem ve smyslu tvorby politických rozhodnutí. Statistický úřad by měl být naopak co nejvíce nezávislý, respektive oproštěný od bezprostředních politických vlivů. Takovýto úřad je dokonce jedním z lakmusových papírků ukazujících na míru svobody a demokracie. Je proto skvělé, že náš úřad je nezávislou i respektovanou institucí.

Vystudoval jste historii a politologii, nikoli statistiku. Co uděláte pro to, aby vás média nezaskočila?

Zda člověka média zaskočí, či ne, není přímo úměrné formálnímu vzdělání v dané odbornosti. Člověk buď s médii komunikovat umí, nebo ne. Je to kombinace více faktorů, kterými jsou například zkušenost, schopnost do sebe nasát v krátkém čase odpovídající množství informací a prezentovat je vhodným způsobem, míra kvality vstupních informací, ale také taktika, vyjadřovací schopnosti nebo talent. Samozřejmě že nemůžete předstou-

pit před novináře nepřipraven! Mluvčí zastává roli určitého mediátora či moderátora mezi úřadem a „vnějším světem“ a je dobré, když se dokáže na věc podívat také očima těch, kteří o ní budou referovat široké veřejnosti. To může samozřejmě vést k určitým potížím, které jsem si osobně mnohokrát prožil. Média pochopitelně chtějí co nejsrozumitelnější a nejjednodušší vyjádření, na druhou stranu expert trvá zcela správně na exaktním a formálně správném stanovisku. Mluvčí je pak tím, který v danou chvíli hledá kompromis.

Jan Cieslar

Vzdělání: Filosofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, obory historie a politologie. | **Praxe:** Poslanecká sněmovna, ministerstva dopravy a kultury. Ale také práce v soukromé sféře a zkušenost s neziskovým sektorem. | **Záliby:** Příroda a svižná chůze, nejlépe obojí najednou. Relaxací je ale i posezení ve velké kavárně. Sedíte, sledujete okolní ruch a v davu si užíváte samotu. | **Životní krédo:** Roku 1346 u Crécy, princ Edward z Woodstocku padlému Janu Lucemburskému sejmul přílbu a ozdobná pera údajně vetknul do svého štítu. Princové z Walesu tento symbol používají dodnes. Se znakem je spojeno i heslo „Služím“. Je pro mě inspirací.